

[Justitsministeren.]

mentunderskrifter. Hertil må jeg for det første sige, at den omstændighed, at man i andre lande har sagførere som autoriserede notarer, vel ikke i sig selv behøver at være udtryk for, at disses område er det samme, som vi forstår ved notarialforretninger. Notarialforretninger går i vidt omfang ud på at konstatere identitet, underskrifters ægthed og dateringers rigtighed. Men for så vidt angår testamenter, som det ærede medlem særligt fremhævede, må spørgsmålet ses i forbindelse med hele vor testamentslovgivning. Efter vor ordning skal notaren attestere, at testator er ved sin fornufts fulde brug. Jeg er af den opfattelse, at der skal meget vægtige grunde til at ændre denne mere end hundredårige ordning, som har vist, at der kun rejses forholdsvis få sager om anfægtelse af testamenter oprettet for en notar. Hele arvelovgivningen er imidlertid nu genstand for overvejelser i en skandinavisk kommission, og dette spørgsmål vil utvivlsomt blive inddraget under kommissionens overvejelser.

Den gennem flere hundrede år bestående stævningsmandsordning tror jeg ikke man helt kan ophæve, idet der kan være tilfælde, hvor forkyndelse bedst og måske kun kan ske gennem stævningsmænd. Noget andet er, at man i en række tilfælde kan forkynde gennem postvæsenet efter den særlige regel herom i retsplejelovens § 163 a og følgende. Det beror imidlertid også her på retterne og parterne, hvilken fremgangsmåde man vil benytte. Justitsministeriet er opmærksom på spørgsmålet og har, som det vil være det ærede medlem bekendt, fornylig rettet forespørgsel til dommerembederne om, i hvilket omfang stævningsmænd eller postvæsenet benyttes ved forkyndelse. Efter den foreløbige behandling af besvarelsen af denne forespørgsel har man også i justitsministeriet fået det indtryk, at postvæsenet kunne benyttes i videre omfang.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne svare på de spørgsmål og henvendelser, der fra flere sider er rettet til mig vedrørende ministeriet for offentlige arbejder.

Med henblik på anlægget af den nye Lundtoftebane spurgte det ærede med-

lem hr. Rager mig, om statsbanerne kan anlægge nye jernbaner uden en særlig lov for hver bane. Forholdet er det, at der i almindelighed skal vedtages en særlig lov om hver ny banestrækning, førend statsbanerne kan påbegynde anlægget, og denne ordning er også naturlig, når baneanlægget følger umiddelbart efter lovens vedtagelse.

For Lundtoftebanens vedkommende er forholdet imidlertid et andet, idet det her i første omgang gjaldt om at sikre de til baneanlægget fornødne arealer, således at de ikke ved bebyggelse var blevet fordyret, når baneanlægget senere skulle udføres. Ved lov nr. 180 af 4. april 1951 blev der derfor givet statsbanerne bemyndigelse til at ekspropriere de til baneanlægget fornødne arealer.

I bemærkningerne til forslaget til denne lov er der gjort rede for banens forudsætninger, linieføring og anlægsudgifter ganske som i tidligere love om baners anlæg, og det er tillige i bemærkningerne — rigsdagstidende 1950—51, tillæg A. sp. 3780 — anført, at

„Statsbanerne er sindet at søge bevilling på de årlige finanslove til i hvert fald den inderste strækning af Lundtoftebanen og i forbindelse hermed til visse arbejder vedrørende 3. og 4. spor Hellerup—Holte på strækningen Gentofte—Lyngby“.

I overensstemmelse hermed opnåede statsbanerne på finansloven for 1953—54 en første bevilling til påbegyndelse af de arbejder på baneanlægget, som det af hensyn til anlægget af Hørsholmvejen af økonomiske og tekniske grunde ville være nødvendigt at bringe til udførelse samtidig med vejanlægget. Udgiften til disse arbejder, som i alt væsentligt er fuldført, er anslået til ca. 2 mill. kr. Når Lundtoftebanen agtes påbegyndt nu, selvom der for tiden er en vis divergens mellem Lyngby-Taarbæk og Københavns kommuner om den førstes tilbagekøb af arealerne i banens opland, skyldes det, at der med befolkningsudviklingen i Københavnseggen vil blive hårdt brug for byggemodne arealer i de kommende år, og hvilket udfald forhandlingerne imellem de to kommuner end får, vil der utvivlsomt komme så mange beboere i banens opland, at det motiverer banens anlæg. Da der allerede er ofret et par millioner kroner på anlægsarbejder på banen, synes det også